

[Axel Sørensen.]

og invaliderentyndere er fastsat som grænsen for at kunne opnå aldersrente.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det i forbindelse med de skattnedsættelser, som her er foreslået, vil være rimeligt i det kommende udvalg også at tage en foreløbig drøftelse af, hvilke skattnedsættelser der iøvrigt kan blive tale om i det kommende år, idet der jo er en vis sammenhæng mellem de forskellige skatteområder.

Den nye områdeinddeling kan vi også tiltræde. Vi finder, at de stigende udgifter til bolig o. s. v. også har gjort sig gældende i de kommuner, som her er tale om, og at det er rimeligt, at de skatteydere, der bor her, får et skattefradrag og bliver henført under område A.

Må jeg til slut nævne et spørgsmål, som jeg havde ventet den højtærede minister havde medtaget i sit forslag, nemlig spørgsmålet om at give den selverhvervende hustru pligt til at underskrive selvangivelsen som en dokumentation for, at den opførte hustruindtægt var rigtigt opgivet, hverken mere eller mindre. Vi har i øjeblikket en kontrollov. Denne kontrollov har i sine virkninger gjort det klart, at mange skatteydere har været meget lemfældige med hensyn til at medtage hustruens selverhvervede indkomst på deres selvangivelse. Disse skatteydere må nu frem, ikke alene for at få deres indkomst forhøjet, men også for i henhold til kontrolloven at ifalde en bøde, som kan idømmes med 4 gange det for lidt erlagte skattebeløb. Forøvrigt er det en bestemmelse, som efter min opfattelse — såvidt jeg har kunnet vurdere den i praksis — rammer de små indkomster hårdt. Jeg vil derfor finde det rimeligt, at man forlanger medunderskrift af den selverhvervende hustru til bekræftelse af, at hendes indkomst er rigtig opført på selvangivelsen. Jeg tror, vi deraf kunne høste en del erfaringer og drage en lære, inden man her i det høje ting når så vidt, at man får skattekommissionens forslag ophøjet til lov.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige medvirken ved forslagens behandling i udvalg.

Alfred Jensen: Der blev i fjor stillet en snarlig forelæggelse af en ændring af hele vort skattelovssystem i udsigt på grundlag af den betænkning, som skattelovskommissionen snarlig skulle nå frem til at afgive. Der var mange, der tog det alvorligt, ja, der var endogså socialdemokratiske agitatorer, som talte om, at hvis man ikke kunne få rigsdagen til at gå ind på at ophæve

retten til at fradrage betalt skat i indkomsten, skulle vi have et skattevalg: Når man nu ser på ministerens forelæggelsestale til forslaget om ligningsregler i år, har man unægtelig ikke indtrykket af, at det har særlig hastværk. Finansministeren udtrykker spagfærdigt håbet om, at han ikke skal have ret mange årlige forelæggelser af ligningsloven tilbage.

Vi andre har jo det samme håb, men vi er da klar over, at et sådant håb kun kan indfries, hvis man får en virkelig ændring af skattelovgivningen. Jeg mener ikke, det er absolut nødvendigt, at skattelovskommissionen gør sit arbejde færdigt for at foretage sådanne gennemgribende ændringer, men da jeg forstår, at det vil have den største betydning for sagens forløb, at skattekommissionen gør sit arbejde færdigt, må man naturligvis være interesseret i, at betænkningen hurtigt kommer frem. For os menige medlemmer af dette ting — og hvad der gælder for os, gælder i allerhøjeste grad for hele befolkningen — er der tilsyneladende intet sket siden i fjor. Der er ikke kommet noget frem til offentlighedens kundskab, og derfor ønsker jeg at forny den henstilling, jeg for et par år siden rettede til finansministeren om at drive lidt på, så skattekommissionen gør sit arbejde færdigt.

Selvom jeg er interesseret i, at kommissionen gør sit arbejde færdigt og dermed giver os bedre muligheder for at tage stilling til en ændring i den samlede skattelovgivning, er jeg dog ikke af samme opfattelse som finansministeren, der mener, at man ikke kan foretage gennemgribende ændringer på visse områder allerede nu. Jeg mener, det er muligt allerede nu at foretage radikale ændringer på visse områder, og jeg mener, det også er nødvendigt, hvis man ikke skal lægge altfor uhyre byrder på den dårligst stillede del af befolkningen. Jeg har sagt tilstrækkeligt om, hvad der kan gøres, og på hvilke områder skattelovgivningen ikke er ajourført.

Nu hørte jeg før det ærede medlem hr. Aksel Møller omtale de samme problemer, og derfor synes jeg, man må gøre sig klart, at hvis skattekommissionen ikke vil arbejde, så må rigsdagen tage fat. Jeg mener, at man f. eks. i spørgsmålet om børnefradraget udmærket kunne fravige den praksis, vi har nu, og gå over til en ydelse af børnetilskud. Jeg har ganske vist hørt en af ordførerne her give udtryk for, at hans parti ikke var indforstået dermed, men af det, der foreligger for offentligheden, må man få den opfattelse, at der alligevel er en almindelig tilslutning til overgang til børnetilskud; når